

G CONSELLERIA
O CULTURA,
I PARTICIPACIÓ
B I ESPORTS
/ DIRECCIÓ GENERAL
POLÍTICA LINGÜÍSTICA

certificats de llengua catalana

Taula

Informació general.....	3
Descripció del nivell	5
1. Objectiu general	6
2. Objectius específics.....	7
2.1. Comprensió oral.....	7
2.2. Comprensió escrita	9
2.3. Domini pràctic del sistema lingüístic	10
2.4. Expressió oral i escrita	10
a) Competència pragmàtica	11
b) Competència sociolingüística	12
c) Competència discursiva	13
d) Competència lingüística	14
e) Interacció oral.....	15
3. Avaluació	16
4. Estructura i valoració de la prova	17
5. Model de prova	18
6. Bibliografia i recursos.....	37
6.1. Recursos específics (C2).....	37
6.1.1. Manuals i portals web	37
6.1.2. Material de suport	37
6.2. Recursos generals.....	37
6.2.1. Manuals i portals web	37
6.2.2. Material complementari	38
6.2.3. Reculls lexicogràfics i diccionaris.....	40
6.2.4. Recursos per a la conjugació verbal.....	41

Informació general

El [Marc europeu comú de referència per a les llengües: aprenentatge, ensenyament i avaluació](#) (2001), publicat pel Consell d'Europa, perfila unes línies generals per elaborar programes de llengua, orientacions curriculars, exàmens, llibres de text, sistemes d'avaluació, etc., com a model de convergència europeu.

Del 2011 ençà, el Govern de les Illes Balears, mitjançant els diferents òrgans competents en la certificació dels coneixements de llengua catalana de la població adulta fora de l'ensenyament reglat—actualment la Conselleria de Cultura, Participació i Esports— ha assumit aquestes bases generals del document i les ha incorporades al seu sistema d'avaluació i certificació.

L'acreditació dels nivells de llengua catalana descrits en el [Decret 1/2014, de 10 de gener, d'avaluació i certificació de coneixements de llengua catalana](#) es pot obtenir a través dels plans d'estudis que han incorporat la llengua catalana plenament en el seu currículum. [L'Ordre del conseller d'Educació i Cultura de 21 de febrer de 2013](#), per la qual es determinen els títols, diplomes i certificats equivalents als certificats de coneixements de llengua catalana de la Direcció General de Cultura i Joventut, aplega les equivalències i [L'Ordre de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats de 28 de juliol de 2014](#) per la qual es regulen l'homologació dels estudis de llengua catalana de l'educació secundària obligatòria i del batxillerat amb els certificats de coneixements de llengua catalana de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats i l'exempció de l'avaluació de la llengua i la literatura catalanes en l'ensenyament reglat no universitari, i els procediments per obtenir-les, inclou les homologacions.

Les persones que no tenen acreditat cap nivell de català i volen una certificació oficial de coneixements de llengua catalana, o bé les persones que volen acreditar un nivell superior, poden obtenir el certificat de la Conselleria de Cultura, Participació i Esports superant les proves que cada any convoca la Direcció General de Política Lingüística.

Proves

El [Decret 1/2014, de 10 de gener, d'avaluació i certificació de coneixements de llengua catalana](#) preveu almenys una convocatòria anual per a cada nivell. L'objecte de les proves és avaluar la competència dels examinands en un determinat grau o àmbit. Podeu veure proves de convocatòries passades a la pàgina [web](#) de la Direcció General de Política Lingüística.

Certificats

La Conselleria de Cultura, Participació i Esports expedeix dos tipus de certificats: els de coneixements generals de la llengua i el de coneixements específics. Els certificats de coneixements generals es refereixen a diversos nivells de domini en l'ús de la llengua i són els següents:

- A2
- B1
- B2
- C1
- C2

El certificat de coneixements específics que es convoca és el següent:

- Llenguatge administratiu (LA)

Requisits per inscriure's a les proves

Les persones que es vulguin inscriure a les proves han de tenir més de setze anys en la data de realització de les proves; no s'exigeix cap requisit acadèmic.

Per inscriure's a la prova del certificat de coneixements específics de llenguatge administratiu (LA), com a requisit previ s'ha d'acreditar, com a mínim, el certificat C1 de llengua catalana o un altre que la Conselleria de Cultura, Participació i Esports hagi declarat equivalent a aquest.

No és possible inscriure's a les proves d'un certificat obtingut en una convocatòria anterior.

Formalització de la inscripció

Podeu sol·licitar informació sobre les dates de les proves i la formalització de la inscripció a la [Direcció General de Política Lingüística](#).

Direcció General de Política Lingüística

C. d'Alfons el Magnànim, 29, 1r pis, porta 6

07004 Palma (Illes Balears)

Telèfon: 971 177 634

Fax: 971 176 980

certificacio@dgpoling.caib.es

<http://dgpoling.caib.cat>

Descripció del nivell

El *Marc Europeu comú de referència* descriu l'usuari experimentat C2 com aquell que pot comprendre sense esforç pràcticament tot el que llegeix o escolta i pot resumir informació procedent de diverses fonts orals o escrites, reconstruir fets i arguments, i presentar-los d'una manera coherent. A més, pot expressar-se espontàniament, amb fluïdesa i precisió, distingint matisos subtils de significat fins i tot en les situacions més complexes.

El certificat de nivell C2 de la Conselleria de Cultura, Participació i Esports acredita un domini de l'ús de la llengua, tant oral com escrit, que permet al parlant fer front a situacions lingüístiques comunicatives que poden aparèixer sobre qualsevol tema. El parlant entén sense gens d'esforç qualsevol missatge; reconstrueix fets i arguments, i distingeix matisos subtils de significat, fins i tot en les situacions més complexes.

1. Objectiu general

La finalitat de la prova és avaluar si l'examinand és capaç de comprendre sense gens d'esforç pràcticament tot el que llegeix o escolta. Ha de poder resumir informació procedent de diferents fonts orals o escrites, reconstruir fets i arguments i presentar-los d'una manera coherent.

Així mateix, ha de ser capaç d'expressar-se espontàniament, tant oralment com per escrit, amb fluïdesa i precisió, distingint matisos subtils de significat fins i tot en les situacions més complexes.

Per poder comunicar-se amb èxit en català, la persona que opti al certificat C2 ha de tenir els mateixos coneixements dels referents i dels comportaments socioculturals que es descriuen en el nivell C1:

a) Referents culturals

Història:

- Història i literatura: del segle V al segle VIII (formació de la llengua catalana), el català preliterari (segles IX-X: els primers textos), el naixement de la prosa catalana (Ramon Llull), els segles XIII-XIV (la Cancelleria, expansió i consolidació de la Corona catalanoaragonesa), el segle XV (el Segle d'Or de la literatura catalana), els segles XVI-XIX (la Decadència), el segle XIX (la Renaixença), el segle XX abans de la Guerra Civil (modernisme, noucentisme i avantguardes) i el segle XX després de la Guerra Civil (el franquisme i l'etapa postfranquista).
- Esdeveniments socials i culturals i personatges de la vida social i cultural: festivals de teatre, de música, de cinema; premis literaris; les grans produccions teatrals en català.

b) Sabers i comportaments socioculturals

Condicions de vida i organització social:

- Identificació personal: noms i dos llinatges (origen dels noms i dels llinatges catalans), malnoms, tractaments protocol·laris.
- La unitat familiar: evolució en els darrers anys.
- Plats típics i begudes: canvis en els hàbits alimentaris en els darrers anys, origen i ingredients dels plats típics catalans, plats relacionats amb festivitats.
- Treball: drets i deures d'empresaris i treballadors.
- Hàbits de consum: unitats de mesures de compra (comprar per unitats, per dotzenes, per pes, a l'engròs).

– Festes, cerimònies i celebracions: commemoració de la mort o del naixement de personatges il·lustres (repercussió als mitjans de comunicació), commemoracions relacionades amb diferents col·lectius socials (Dia Internacional de...).

Relacions interpersonals:

– Relacions sentimentals, familiars i d'amistat: temes de conversa habituals en reunions familiars.

– Relacions entre classes socials i generacions: maneres de tractar els infants en llocs públics.

– Relacions amb l'autoritat i l'Administració: convencions en els textos orals i escrits que s'adrecen a l'Administració.

– Relacions amb els companys de feina: estereotips relacionats amb els grups professionals, associacions que promouen les relacions professionals (col·legis professionals, sindicats, associacions d'empresaris), convencions socials relacionades amb la forma de vestir segons el tipus de feina.

– Relacions en l'àmbit educatiu: la integració social dels nouvinguts.

2. Objectius específics

2.1. Comprensió oral

L'examinand ha de poder:

– Comprendre sense cap dificultat qualsevol tipus de producció oral en directe o emesa pels mitjans de comunicació, encara que la velocitat de parla sigui ràpida.

– Reconèixer i segmentar la cadena acústica en les diverses unitats que la componen.

– Discriminar les diverses oposicions fonològiques: sord/sonor, obert/tancat, lateral/gradual, etc.

– Distingir les paraules rellevants d'un discurs (noms, adjectius, verbs) de les que no ho són (falques, paraules crossa).

– Identificar la varietat o les varietats del discurs (geogràfica, social, argot, etc.) i el registre (el nivell de formalitat, el grau d'especificitat, etc.).

– Copsar el to del discurs (agressivitat, ironia, humor, sarcasme, etc.).

– Anticipar el que es dirà a partir del que ja s'ha dit.

– Inferir dades de l'emissor (edat, sexe, caràcter, actitud, procedència sociocultural, ideologia, etc.).

– Comprendre l'estructura del discurs (sobretot en els monòlegs extensos: les diferents parts, els canvis de tema, etc.).

– Activar tota la informació que té de l'interlocutor o del tema que es tracta per preparar la comprensió del discurs.

– Interpretar els codis no verbals que acompanyen el discurs (mirada, gestos, moviments, etc.).

- Reconèixer una àmplia gamma d'expressions idiomàtiques i colloquials i apreciar els canvis de registre.
- Seguir una intervenció d'una certa durada encara que no estigui ben estructurada i que les relacions entre les idees només siguin implícites i no estiguin indicades explícitament.
- Entendre les pressuposicions, els sobreentesos, allò que no es diu explícitament (ambigüitats, dobles sentits, el·lipsis, etc.).
- Reconèixer alguns indicadors lingüístics de classe social, de procedència geogràfica, de grup professional, etc.
- Comprendre la intenció i el propòsit comunicatiu.
- Comprendre la idea principal.
- Discriminar la informació rellevant de la irrellevant.
- Comprendre els detalls o les idees secundàries.
- Seguir sense cap problema interaccions complexes entre interlocutors experimentats (nadius o no) en debats de grup, fins i tot quan els temes no li són familiars.
- Seguir sense cap problema converses transaccionals entre interlocutors experimentats (negociacions de vendes, reclamacions amb implicacions legals, administració de tractaments mèdics complicats, etc.).
- Comprendre sense cap problema conferències (encara que siguin molt especialitzades), discussions i debats en què apareix terminologia poc familiar, prendre'n apunts i transcriure la informació que se'n desprèn d'una manera tan acurada i fidel a l'original que altres persones també podrien utilitzar aquests apunts.
- Identificar les paraules que marquen l'estructura del text, les que marquen el canvi de tema, les que n'enceten un de nou i les que conclouen.
- Extreure informació precisa d'anuncis públics emesos amb un so distorsionat i de poca qualitat (per exemple, en una estació, un aeroport, un centre comercial, un estadi, etc.).
- Comprendre informacions tècniques complexes, com instruccions d'ús i especificacions tècniques de productes i serveis familiars.
- Comprendre una àmplia gamma de material enregistrat i retransmès, inclosos els usos no estàndard de la llengua (lletres de cançons, per exemple), i identificar detalls que inclouen actituds i relacions implícites entre els interlocutors.
- Comprendre sense cap problema qualsevol programa emès per un mitjà audiovisual (un noticiari, un documental, un programa de debat, etc.).
- Utilitzar hàbilment els indicis contextuais, gramaticals i lèxics per inferir una actitud, una predisposició i unes intencions i per preveure el que ocorrerà.
- Captar el missatge que s'amaga darrere un anunci publicitari emès per televisió o per ràdio.
- Captar el missatge que s'amaga darrere un acudit o un refrany.
- Recordar paraules, frases i idees durant uns segons per poder reinterpretar-les més endavant.

- Retenir en la memòria a llarg termini les informacions més rellevants, el propòsit comunicatiu, l'estructura del discurs i algunes paraules especials (estranyes, desconegudes, noves, rellevants).
- Recórrer a diferents tipus de memòria per retenir informació (visual, auditiva, etc.).

2.2. Comprensió escrita

L'examinand ha de poder:

- Llegir en veu alta, pronunciant bé tots els sons, amb l'entonació i la velocitat adequades i entenent perfectament el sentit del text.
- Identificar la varietat o les varietats del text (geogràfica, social, argot, etc.) i el registre (el nivell de formalitat, el grau d'especificitat, etc.).
- Copsar el to del text (agressivitat, ironia, humor, sarcasme, etc.).
- Anticipar el que es dirà a partir del que ja ha llegit.
- Inferir dades de l'autor del text (edat, sexe, caràcter, actitud, procedència sociocultural, ideologia, etc.).
- Comprendre el text amb profunditat: pot identificar la rellevància relativa de cada informació, integrar-la en estructures textuais i jeràrquiques, distingir el que és important per a l'autor del text del que ho és per a ell, etc.
- Comprendre sense problemes una àmplia gamma de textos de caràcter literari (poemes, contes, novel·les i teatre) o basats en fets reals i apreciar-ne les diferències d'estil.
- Resumir informació procedent de diferents fonts, reconstruir arguments i consideracions i presentar d'una manera coherent el resultat general.
- Reconstruir les parts d'un fragment mal expressat aplicant els coneixements lingüístics (sintàctics) per tal de dotar el text de sentit.
- Entendre les pressuposicions, els sobreentesos, allò que no es diu explícitament (ambigüitats, dobles sentits, el·lipsis).
- Aprofitar la informació que té sobre l'escriptor per entendre el text.
- Triar en un diccionari l'accepció correcta d'una paraula en un context determinat.
- Reconèixer que una paraula nova té relació amb una paraula coneguda (per exemple, *gluten-glutenina*).
- Passar per alt paraules noves que no són importants per entendre el text.
- Comprendre tot tipus de correspondència (cartes comercials o professionals, faxos, missatges electrònics, etc.).
- Localitzar, mitjançant una lectura ràpida, els detalls importants de textos llargs i complexos (guia de viatge, butlletí oficial, enciclopèdia, manual d'instruccions, etc.).
- Identificar ràpidament el contingut i la importància d'una notícia, d'un article o d'un reportatge sobre una àmplia gamma de temes professionals.
- Comprendre amb detall una àmplia gamma de textos que poden aparèixer en la vida social, professional o acadèmica, i identificar detalls subtils que inclouen

actituds i opinions de l'autor, tant implícites com explícites (articles d'opinió en revistes especialitzades; ressenyes de pel·lícules; assaigs; treballs acadèmics; contractes comercials, laborals i administratius; convenis).

– Comprendre amb detall instruccions públiques llargues i complexes sobre qualsevol procediment, tant si les instruccions estan relacionades amb la seva especialitat com si no ho estan.

– Llegir entre línies; és a dir, comprendre idees no formulades explícitament.

– Triar el significat correcte d'una paraula segons el context.

– Ser hàbil a l'hora d'utilitzar els indicis contextuals, gramaticals i lèxics per inferir una actitud, una predisposició i unes intencions i preveure el que ocorrerà (en llegir, per exemple, tires còmiques o acudits, anuncis publicitaris amb implicacions socioculturals).

– Captar sense problemes les ironies i els dobles sentits dels textos.

– Retenir en la memòria a llarg termini les informacions més rellevants, el propòsit comunicatiu, l'estructura del text i algunes paraules especials (estranyes, desconegudes, noves, rellevants).

2.3. Domini pràctic del sistema lingüístic

L'examinand ha de poder demostrar que té un domini complet del sistema lingüístic per poder assolir els objectius que es descriuen en els apartats 2.1, 2.2 i 2.4.

2.4. Expressió oral i escrita

L'examinand ha de poder produir, de manera planera, fluida i ben estructurada, un discurs clar, amb una estructura lògica i eficaç que ajudi l'interlocutor o l'oient a advertir els punts significatius i a recordar-los. A més, ha de mostrar una gran flexibilitat a l'hora de reformular idees sota fórmules lingüístiques diferents, que li permetran transmetre amb precisió matisos subtils de significat a fi d'emfasitzar, diferenciar o eliminar ambigüitats. Quan s'adrexi a una audiència, ha de poder fer front a possibles preguntes difícils i, fins i tot, hostils.

En l'expressió escrita, ha de poder escriure textos clars, fluids, d'una manera planera i ben estructurada sobre una gran varietat de temes generals, acadèmics, professionals, de lleure, sense haver de restringir el que vol dir, amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica que ajudi el destinatari a trobar els punts més importants. Ha de poder demostrar que controla els recursos discursius i morfosintàctics propis d'un usuari experimentat, fins al punt de poder destacar les idees principals i ampliar i defensar el seu punt de vista de manera elaborada, amb idees complementàries, justificacions i exemples pertinents per arribar a una conclusió apropiada.

a) Competència pragmàtica

Competència funcional

L'examinand ha de poder usar diferents **tipus de text**, que li serviran per definir l'ús funcional del text escrit:

– **Descripció**. Ha de poder fer descripcions clares, elaborades i sovint notables, d'una manera planera i fluida, sobre una àmplia gamma de temes, integrant-hi subtemes, desenvolupant punts particulars i acabant amb una conclusió apropiada.

– **Narració**. Ha de poder escriure i contar de manera ben estructurada una història real o imaginària sense haver de restringir l'extensió del text.

– **Comentari**. Ha de poder explicar, il·lustrar o criticar el sentit d'una obra literària o d'un assaig.

– **Instrucció**. Ha de poder donar instruccions sobre qualsevol tema, concret o abstracte, amb adequació a qualsevol situació, sigui qui sigui el receptor.

– **Argumentació**. Ha de poder parlar i escriure, de manera clara i convincent, sobre aspectes externs presentant una argumentació ben estructurada i defensar el seu punt de vista amb l'ajuda, si cal, d'arguments secundaris, de justificacions i d'exemples pertinents.

– **Explicació**. Ha de poder parlar i escriure sobre qualsevol tema de caràcter personal o general per mostrar aquest tema objectivament, amb una estructura lògica i eficaç que ajudi el destinatari a fixar-se en els punts més significatius i a recordar-los.

– **Esriptura creativa**. Ha de poder escriure històries i experiències de ficció, de manera clara i fluida i amb un estil segur, personal i natural, apropiat al gènere adoptat, de manera que pugui captivar el lector.

– **Discursos creatius**. Ha de poder emetre oralment textos literaris, bé llegits, bé improvisats, de manera clara i fluida i amb un estil apropiat al gènere adoptat (contes, rondalles, poemes, gloses, etc.).

L'examinand ha de dominar diferents **gèneres textuais**:

Escrits:

- **Documents personals:** postals, notes breus (per recordar coses que s’han de fer, per anunciar un esdeveniment, per expressar el condol, etc.), avisos, encàrrecs, felicitacions (per un èxit personal o professional, pel naixement d’un fill, etc.), esqueles, targetes personals, SMS, cartes i missatges electrònics personals (experiències, sentiments, anècdotes, esdeveniments, etc.), invitacions (per a una festa, per a una inauguració, per a unes noces, etc.), informes en format convencional estàndard sobre temes d’interès personal o professional (informació sobre assumptes quotidians, motius de certes accions, etc.), diaris personals.
- **Documents produïts en qualitat de ciutadà:** cartes formals; cartes al director; convocatòria de reunió; acta de reunió; sol·licitud; reclamacions, queixes i demandes; article d’opinió per a una publicació local; ressenya d’una pel·lícula, d’un llibre o d’una obra de teatre; formularis; currículum; demanda de feina.
- **Documents professionals i comercials:** correspondència comercial, pressupost, comanda, albarà, factura, rebut, manual d’instruccions, oferiment de serveis professionals, informe, notícia.

Orals:

- Missatges a un contestador automàtic, missatges per megafonia, informació meteorològica, lectura pública (per exemple, un pregó), presentació d’un personatge o d’un acte públic, classe, míting, sermó, conversa cara a cara, conversa telefònica, intervenció en un debat o en una taula rodona. L’examinand ha d’analitzar, de manera intuïtiva, (emissor, receptor, propòsit, els elements de la situació de comunicació etc.) i, segons aquests elements, ha de poder utilitzar adequadament les mateixes funcions lingüístiques que poden utilitzar els parlants dels nivells A2, B1, B2 i C1.

b) Competència sociolingüística

L’examinand ha de ser conscient de la variació lingüística i dels diferents nivells de formalitat i tenir el coneixement i les habilitats bàsiques per tractar la dimensió social de la llengua: ha de poder ajustar el que escriu i el que diu i la manera d’escriure-ho i dir-ho a la situació i al destinatari, i adoptar un registre adequat a les circumstàncies i no mesclar-lo al llarg del text; ha de poder utilitzar la llengua de manera flexible i efectiva en les relacions socials, inclosos els usos emocionals, al·lusius i humorístics; tractar el seu destinatari de *tu*, de *vós* o de *vostè*, segons convengui; referir-se a una tercera persona amb els tractaments d’*ell* o, per exemple, *el senyor*, *mossèn*, *l’amo*, etc.; ha de poder establir qualsevol contacte social utilitzant

les fórmules de cortesia més habituals relatives a salutacions (*hola, bon dia*), comiats (*adéu, fins demà*), presentacions (*som en...*), peticions, agraïments i excuses (*per favor, gràcies, em sap greu...*); ha de poder discriminar els nivells connotatius del significat.

c) Competència discursiva

Adequació

Ha de poder:

- Distribuir i organitzar bé el text escrit a l'espai (del paper), de manera que pugui escriure un text clar usant les convencions bàsiques d'organització textual.
- Expressar-se extensament i espontàniament amb fluïdesa natural, i evitar i corregir les dificultats d'una manera tan discreta que l'interlocutor o l'oient difícilment se n'adoni. S'atura només per reflexionar sobre la paraula exacta que expressarà amb precisió o per trobar un exemple apropiat que illustri l'explicació.
- Dominar una gran varietat d'aspectes lingüístics que, en parlar, li permetin seleccionar les formulacions adequades per expressar-se clarament i en un estil apropiat, segons la persona a qui va adreçat el discurs.
- Expressar amb precisió matisos subtils de significat utilitzant amb una correcció suficient un repertori ampli de procediments de modalització (per exemple, adverbis que expressin el grau d'intensitat, proposicions restrictives, etc.).
- Evitar una dificultat i reformular el que vol dir sense interrompre del tot el discurs.
- Superar fàcilment les deficiències amb perífrasis. No s'ha d'observar una recerca gaire evident d'expressions o d'estratègies d'evitació. Només un tema conceptualment difícil pot obstaculitzar el flux natural i fluid del discurs.
- Triar la formulació apropiada d'un repertori lingüístic ampli per expressar clarament i sense restriccions el que vol dir.
- Afrontar possibles preguntes que sorgeixin a partir d'una exposició seva, però pot ser que n'hagi de fer repetir alguna si la parla és ràpida.
- Trobar sovint la manera de comunicar les idees principals que vol transmetre explotant tots els recursos disponibles i limitant el missatge a allò que recorda o als mitjans d'expressió que trobi per expressar-se.
- Definir les característiques d'alguna cosa concreta, el nom de la qual no recorda.
- Expressar el sentit d'una paraula donant el significat d'una altra paraula.
- Utilitzar una paraula senzilla que signifiqui alguna cosa semblant al concepte que vol transmetre i demanar la paraula corresponent.

Coherència

Ha de poder:

- Seleccionar la **informació** i mesurar-ne la quantitat i la qualitat. Evitar l'excés d'incisos explicatius i la repetició innecessària de mots i d'idees. També ha de poder evitar la informació irrellevant que no aporti variació al contingut del text. Ha de poder introduir digressions en el text sense que distorsionin el fil argumental.

- Dotar el text d'una **estructura lògica** per tal que no hi hagi incoherències. Ha de poder escriure un text clar que segueixi les convencions de la composició sobre temes complexos i n'ha de poder subratllar les idees principals, com també ampliar i defensar els seus punts de vista de manera elaborada, amb idees complementàries, justificacions i exemples pertinents, per arribar a una conclusió apropiada. Ha de poder simplificar, si cal, l'estructura de l'oració per tal de facilitar-ne la comprensió. En l'expressió oral, específicament, ha de poder presentar temes complexos amb seguretat davant un públic que els desconeix i estructurar i adaptar l'exposició amb flexibilitat per respondre a les necessitats d'aquesta audiència.
- Seleccionar, ordenar i agrupar les idees per tal que hi hagi una **progressió temàtica**: progressió lineal (desenvolupament lògic de la informació), progressió de tema constant (repetició periòdica del tema triat) o progressió de temes derivats (successió de temes consecutius que són derivats dels altres).

Cohesió

Ha de poder:

- Escriure i parlar de manera clara i coherent perquè domina les articulacions gramaticals: usar tots els connectors per indicar clarament la relació entre les idees que expressa; relacionar temporalment, sense cap problema, les idees que vol expressar (ús adequat dels temps verbals i del mode); usar tots els mecanismes de referència: díctics (pronoms i adverbis amb referents dins el text: *jo, tu; demà, aquí*, etc.) i anàfores (repetició d'un element a través de pronoms, sinònims, etc.); ha de saber puntuar bé el text.
- Construir tant oracions d'estructura simple (juxtaposicions i coordinacions) com d'estructura complexa (subordinació).
- Recórrer a l'entonació i als espais de silenci per dotar el discurs de cohesió. Poder variar l'entonació i la corba melòdica de l'oració correctament a fi d'expressar matisos subtils de significat.

d) Competència lingüística

Ha de poder:

- Expressar amb una correcció suficient un repertori ampli de vocabulari que li permeti superar fàcilment els buits mitjançant circumloquis.
- Expressar matisos subtils de significat utilitzant amb força precisió una extensa gamma d'estratègies lingüístiques. Ha de poder explotar, amb un domini exhaustiu i fiable, un repertori lèxic molt ampli per formular de manera precisa el seu pensament, insistint, diferenciant i eliminant l'ambigüitat. No dona cap senyal d'haver de limitar el que vol escriure.
- Dominar les expressions idiomàtiques i els mots col·loquials. Incorporar al seu discurs bona part de les locucions, els refranys i les frases fetes de la llengua.
- Conèixer i usar els neologismes més habituals que s'incorporen progressivament a la llengua.

- Mantenir un domini gramatical constant sobre un llenguatge complex i ha de poder corregir els possibles errors retrospectivament.
- Recórrer als diferents mecanismes de formació de paraules. A partir d'una paraula coneguda n'ha de poder crear de noves a través dels mecanismes de derivació i de composició.
- Tenir un coneixement ampli de com s'organitzen les relacions semàntiques, de manera que pugui relacionar les paraules amb el context (referència, connotació, sentit figurat, doble sentit) i pugui establir relacions semàntiques entre diferents paraules a través dels recursos de sinonímia, antonímia i hiponímia.
- Produir textos que no contenguin faltes d'ortografia.
- Pronunciar correctament tots els sons catalans, gairebé sense interferència d'altres llengües, amb els emmudiments, les sonoritzacions i les assimilacions pertinents.
- Respectar la prosòdia de la frase, tant en un discurs improvisat com en un discurs llegit. Esporàdicament poden aparèixer traces de la seva llengua d'origen quan parla català.
- Variar l'entonació i la corba melòdica de l'oració correctament a fi d'expressar matisos subtils de significat.

e) Interacció oral

Ha de poder:

- Intercanviar informació amb un interlocutor sense cap restricció.
- Interactuar amb facilitat i habilitat, i captar i utilitzar els senyals no verbals i d'entonació sense esforç aparent.
- Participar sense gens d'esforç en tota mena de converses i discussions i mostrar un bon ús d'expressions idiomàtiques i col·loquials. En cas de dificultat, ha de poder fer marxa enrere, reestructurar el discurs i corregir-lo de manera que els seus interlocutors ni se n'adonin.
- Fer servir les interjeccions convenientment i respondre amb espontaneïtat i gairebé sense esforç.
- Intervenir en la conversa respectant els torns de paraula, donant referències, fent al·lusions, etc.
- Dominar un ampli repertori lèxic que li permeti superar hàbilment i fàcilment les possibles deficiències amb perífrasis. Quan participa en una conversa, no s'ha d'observar una recerca gaire evident d'expressions o d'estratègies d'evitació.
- Triar una expressió adequada entre un repertori disponible de funcions discursives per iniciar els seus comentaris i per prendre la paraula o per guanyar temps mentre la conserva i reflexiona.
- Conduir hàbilment la conversa cap a un tema nou.
- Desviar o eludir un tema de conversa que no li convé.
- Marcar, mitjançant marcadors textuais, el començament i el final de la seva intervenció.

- Avaluar el grau de comprensió del seu interlocutor.
- Seguir fàcilment interaccions complexes a tres bandes en un grup de debat i participar-hi, fins i tot quan es tracten temes abstractes, complexos i no familiars.
- Defensar la seva posició en discussions formals sobre qüestions complexes, amb arguments articulats i persuasius, sense sentir-se en inferioritat de condicions davant un parlant nadiu.
- Fer avançar la feina convidant altres persones a afegir-s’hi, a dir el que pensen, etc.
- Esbossar clarament una qüestió o un problema, especular sobre les causes i les conseqüències i valorar els avantatges i els inconvenients dels diferents enfocaments que s’han plantejat durant la conversa.
- Mantenir lingüísticament una negociació per trobar una solució a una situació conflictiva, com una multa immerescuda, una responsabilitat financera pels desperfectes ocasionats en un habitatge, una denúncia en relació amb un accident, etc.
- Exposar les seves raons per obtenir una indemnització utilitzant un discurs convincent i definint els límits de les concessions que està disposat a fer.
- Exposar un problema que ha sorgit i deixar clar que el proveïdor d’un servei o el client ha de fer una concessió.
- Mantenir bé la seva part del diàleg, estructurant el discurs i interactuant amb autoritat i amb una completa fluïdesa, sigui com a entrevistador o com a entrevistat, de la mateixa manera que ho fa un parlant nadiu.
- Escollir una expressió adequada d’un repertori disponible de funcions discursives per començar cadascun dels seus comentaris de manera apropiada, amb l’objectiu de prendre la paraula o per guanyar temps i conservar-la mentre reflexiona.
- Relacionar hàbilment la pròpia contribució amb la dels altres interlocutors.
- Formular preguntes per comprovar que ha comprès el que l’interlocutor ha intentat dir i fer aclarir allò que no ha acabat d’entendre.

3. Avaluació

Per acreditar el nivell C2 de llengua catalana s’ha de superar una prova que consta de cinc àrees: comprensió oral, comprensió lectora, domini pràctic del sistema lingüístic, expressió escrita i expressió oral i interacció. Cadascuna d’aquestes àrees és eliminatòria.

Per obtenir el certificat del nivell C2, la suma de la puntuació obtinguda a les cinc àrees ha de ser, com a mínim, de 50 punts.

4. Estructura i valoració de la prova

ESTRUCTURA DE LA PROVA						
ÀREA 1	Comprensió oral	Exercici 1	Comprensió general	(3 punts)	Total àrea: 10 punts (Mínim per superar l'àrea: 5)	40 min.
		Exercici 2	Comprensió detallada o selectiva	(7 punts)		
ÀREA 2	Comprensió lectora	Exercici 1	Comprensió general	(3 punts)	Total àrea: 10 punts (Mínim per superar l'àrea: 5)	40 min.
		Exercici 2	Comprensió detallada o selectiva	(7 punts)		
ÀREA 3	Domini pràctic del sistema lingüístic	Exercici 1	Ortografia, morfosintaxi i lèxic	(20 punts)	Total àrea: 20 punts (Mínim per superar l'àrea: 10)	40 min.
ÀREA 4	Expressió escrita	Exercici 1	Resum	(5 punts)	Total àrea: 35 punts (Mínim per superar l'àrea: 17,5)	120 min.
		Exercici 2	Comentari de text	(10 punts)		
		Exercici 3	Text de 250-300 paraules	(20 punts)		
ÀREA 5 ¹	Expressió oral	Exercici 1	Presentació	(no puntua)	Total àrea: 25 punts (Mínim per superar l'àrea: 12,5)	30 min.
		Exercici 2	Lectura en veu alta	(5 punts)		
		Exercici 3	Interacció	(5 punts)		
		Exercici 4	Intervenció individual	(15 punts)		

¹L'ordre dels exercicis 2, 3 i 4 de l'àrea 5 pot variar.

5. Model de prova

Àrea 1

Comprensió oral

10 punts [mín. 5 punts]

Exercici 1

3 punts

Tot seguit escoltareu dues vegades un fragment d'un programa de ràdio. Heu de respondre si les afirmacions següents són vertaderes (a) o falses (b).

1. L'artrosi de genoll i de maluc és molt freqüent, però el primer lloc de la llista l'ocupa la de columna, encara que és difícil de diagnosticar.
2. De la població de més de seixanta anys, l'osteoartritis afecta, aproximadament, la meitat d'homes que no de dones.
3. L'artrosi va lligada amb l'edat, apareix a poc a poc a partir dels seixanta anys.
4. L'artrosi és una patologia molt coneguda perquè és la primera causa d'incapacitat laboral.
5. L'osteoartritis i l'artrosi no són ben bé el mateix, perquè l'artrosi és una patologia inflamatòria crònica de les articulacions i l'osteoartritis, no.

Tot seguit escoltareu un text. Heu de triar, en cada cas, la resposta correcta:

6. Segons el text, quina d'aquestes afirmacions és vertadera?

- a) Si comparem el preu de la benzina d'uns quants anys ençà ens semblarà car.
- b) El petroli s'encarirà a causa de la pressió dels estats que veuen que el nombre de consumidors d'aquest combustible no minvarà.
- c) Hauríem de pensar més que el preu per cremar el combustible és prou alt.

7. Per què Marc Boada considera que els vehicles de benzina són autèntics fòssils?

- a) Perquè són unes andròmines amb una tecnologia motriu primigènia.
- b) Perquè són força primitius, a desgrat del motor d'explosió.
- c) Perquè només consumeix un 1% de l'energia del dipòsit.

8. Què diu el convidat pel que fa als impostos en l'import de la benzina?

- a) Els impostos són gairebé un terç de l'import del producte.
- b) Els impostos són més de dues terceres parts del cost de la benzina.
- c) No és segur que acreixin en el futur.

9. Sobre la qualitat del combustible d'abans i d'ara, Marc Boada diu que...

- a) El petroli d'antany era molt fluid i apegalós, tot i el pregon accés.
- b) Suava, cal encaientir un gran volum d'aigua per a dissoldre el petroli de certs jaciments.
- c) En l'actualitat, el petroli és força viscos i no és de tanta qualitat, per això que no cal tanta energia per a extraure'l.

10. Segons el text, per què apuja el preu de tot si la benzina és més cara?

- a) Perquè hi ha una cadena llarguíssima que fa escurçar el preu dels productes comercials.
- b) Perquè en la cadena de transport dels productes comercials hi és present aquest combustible.
- c) Perquè el nostre procés tecnològic fa encarir els productes comercials.

Exercici 1

3 punts

Llegiu el text següent i digau si els enunciats que apareixen al final són veritaders (a) o falsos (b).

Marià Villangómez: *L'any en estampes*

A la primera edició de *L'any en estampes* (Publicacions de «La Revista», Editorial Barcino, Barcelona, 1956), com en aquesta, el text es clou amb la data en què el vaig acabar: Sant Miquel, 13 de gener de 1954. Vaig començar a escriure els dotze capítols del llibre el febrer de l'any anterior, al mateix poble eivissenc. Del títol i de l'estructura del llibre, com del lloc i del període en què va ser escrit, ja es pot deduir què volia ser: la descripció del pas d'un any a la parròquia rural on jo treballava i residia quasi tot el temps, en dotze fragments a cada un dels quals s'agrupessin unes estampes (paisatges, escenes, aspectes del conreu, petites narracions, etc.) corresponents a un mes.

D'altra banda, procurava centrar les proses de cada mes, sense una exigència absoluta, en un lloc determinat (les de maig a l'església i al puig on s'aixeca, les de juny al torrent, les de juliol al port i les d'octubre a l'escola i als seus voltants, per exemple) o en una part del dia (com les proses de gener a la nit, les de març a entrada de fosc i a les primeres hores del vespre i les d'abril des del matí avançat fins a la caiguda del sol). L'agost, temps de vacances, havia de deixar Sant Miquel; per això vaig dedicar el capítol corresponent (contrast que em semblava expressiu) a una visió de la capital de l'illa, on sempre la meua casa i on, sense allunyar-me'n, em podien arribar tanmateix unes «notícies del poble».

La primera idea, però no va ser la d'un llibre, sinó la de dotze articles en un suplement literari que un grup d'amics fèiem al *Diario de Ibiza*. El suplement, que es deia *Isla*, i era mensual, havia aparegut el febrer de 1953. Vaig pensar que hi podia publicar, a part d'altres escrits i d'algun poema, un article a cada número amb unes impressions d'un mes anterior, viscut al poblet. No podia concebre la sèrie sinó en la llengua de la terra, i per al març vaig escriure el primer article: «Lluna de gener». Les ordres de Madrid encara eren que en un diari hom podia publicar poesies en català, però no prosa, distinció ben especial. Jo vaig creure que ja no la recordarien o que, si algun escriptor no la feia, en un racó com Eivissa, no s'adonarien de la infracció. Anava ben errat; una contravenció semblant, a favor de la prosa, comesa feia unes setmanes al mateix diari, va ser desaprovaada en una comunicació enèrgica a la seva direcció. Va arribar quan ja teníem el meu article compost, i el vaig haver de treure.

Vaig pensar, però, que els meus escrits, si no articles d'un diari, podrien ser, ampliat, capítols d'un llibre. Em vaig proposar, doncs, d'escriure un capítol cada

mes, cosa que al cap de l'any suposaria un llibre complet. Així va néixer *L'any en estampes*, conjunt d'escrits sobre un any determinat, un dels centrals dels tretze que vaig passar ensenyant a Sant Miquel.

L'any en estampes podria semblar un llibre de nostàlgia d'uns temps fugissers i d'enyor d'una il·lusió geòrgica o bé d'evasió cap uns medis rurals, aliens a l'autor. No és cap de les dues coses, sinó un llibre de realitats vives –d'algunes realitats, experiències personals incloses–, amb referències a èpoques anteriors i algunes digressions històriques, el passat i la tradició exercint sempre la seva força en el present.

El llibre no va ser escrit des de la ciutat, ni que fos la petita ciutat d'Eivissa, sinó enmig de la gent i de la terra de què s'ocupa, en present i així que els mesos anaven succeint-se. El mateix origen tenen els llibres de poesia que parlen també de Sant Miquel, a la primeria, principalment, del paisatge –*Els dies*, per exemple–, i després, principalment –*El cop a la terra*–, de la pagesia. A *L'any en estampes*, escrit entre els dos reculls esmentats, tenen importància el paisatge i els canvis que hi marquen el pas dels dies i les inacabables feines agrícoles.

El paisatge és sovint la terra conreada, amb les obres dels homes, els camps on aquests viuen i dels quals viuen, les cases disperses. La pluja, els vents, les característiques de les estacions, que tant condicionen els diferents cultius i el seu producte, també hi són contemplats. Alguna vegada es reflecteix la natura en el seu aspecte més salvatge, on tot just arriba l'esforç humà. Aquest paisatge i la seva gent: la topada de la roca i del mar, la muntanya pinosa, els camps habitats, són una de les coses que l'escriptor ha estimat, i les consideracions subjectives tenyeixen les canviants estampes.

MARIÀ VILLANGÓMEZ LLOBET: pròleg de *L'any en estampes*, Barcelona: Columna. 1989.
(Adaptació)

Enunciats:

- 1. Marià Villangómez va escriure les narracions de *L'any en estampes* entre dos llibres de poemes.**
- 2. La publicació en el suplement del diari local de cada un dels articles del llibre va ser explícitament desaprovada en una comunicació a la direcció.**
- 3. Tots els capítols que van formant *L'any en estampes* estan escrits des del poble de Sant Miquel.**
- 4. Segons l'autor, el llibre no inclou cap mena d'experiència personal, sinó que només conté estampes d'una època passada.**
- 5. *L'any en estampes* segueix una perfecta i recta estructura segons els mesos, els llocs o les parts del dia.**

Llegiu el text següent i digau si els enunciats que apareixen al final són veritaders (a) o falsos (b).

Visions geogràfiques de Formentera

El que assagem de fer en el present treball és cercar i exposar breument alguns trets singulars i distintius de l'illa de Formentera. La recerca, l'efectuem des d'un camp estrictament geogràfic, és a dir, per una banda respecte de les característiques físiques que aquestes terres presenten i, per un altre costat, quant a la població i les formes d'instal·lació dels seus habitants (poblament) i a les diverses activitats econòmiques que aquests han realitzat o realitzen, especialment quan repercuteixen en el territori.

Formentera apareix a l'extrem de l'ampli arc que dibuixen les dues Gimnèsies clàssiques (la major, Mallorca, i la menor, Menorca) i Eivissa, l'illa gran de les Pitiüses. L'altra, la més petita, la nostra Formentera, resta com la més meridional de les diverses unitats de l'arxipèlag, apuntant vers el sud i el sud-oest. Cadascuna de les illes apareix amb una clara personalitat fisiogràfica, malgrat formar un conjunt que té també indubtablement uns trets geogràfics comuns, físics i humans. L'originalitat de Formentera arrenca ja de la seva situació i de la seva reduïda superfície. La forma del relleu continua configurant la seva peculiar definició. A l'oest apareix un pla suaument inclinat vers el nord, amb unes albuferes (l'estany Pudent, l'estany del Peix), per una banda; per l'altre costat, a l'est, l'altiplà de la Mola, que frega tan sols els dos centenars de metres d'altitud, no gaire elevat certament, però que sobresurt atrevit des del nivell marí. Unint els dos elements de relleu que acabem d'indicar s'allargassa una llenca de terres baixes, un característic tòmbol, segons la terminologia geogràfica mediterrània.

El contrast del relleu és ben net si comparem la nostra illa amb la veïna, Eivissa, una veritable teoria de puigs i petits plans i corredors, com ja hem dit i escrit altres vegades. De cap manera podem equiparar-la a Mallorca, molt més extensa, amb una destacada serralada, la de Tramuntana. Comparable en certs sentits a Menorca, de relleu monòton, però sense aquest joc d'una plana baixa, gairebé imperceptible des del mar, i la Mola. Ben diferent, si continuem la comparança amb la balear de l'altre extrem, per la situació —l'una a l'oest, l'altra a l'est— i per algunes condicions climàtiques: la nostra illa, força menys plujosa i més càlida; l'altra, en canvi, amb l'avantatge d'una més alta pluviositat.

Amb el que acabem de dir, Formentera es defineix com la més àrida de les illes de l'arxipèlag. Amb aquesta perspectiva, de fet constitueix una prolongació del domini climàtic del sud-est de la península Ibèrica, com nosaltres mateixos ho vàrem

assenyalar, ja fa anys, tot presentant-lo com l'àrea climàtica menys plujosa de les tres grans penínsules euromediterrànies.

L'evaporació s'accentua en funció de les altes temperatures i per la força que pot tenir el vent, relliscant sobre la superfície de les aigües i no trobant, en arribar a Formentera, l'oposició de les pantalles geogràfiques de línies de puigs o serralades. Llavors el vent —i no cal pas que sigui el mestral, mot que derivat de MAGISTRALIS vol dir precisament això: l'amo dels vents i del cel— pot dominar plenament sobre els aires i les terres formentereres. Llavors la nostra illa pertany al regne dels vents. Amb els Freus moguts, Formentera restava, en el passat, doblement aïllada.

Fa un parell o tres de decennis semblava prudent afirmar, respecte a Formentera, que fins a l'època romana no s'havia produït aquest fet, l'aparició de l'home i la seva permanència de manera estable. Apareixen tan sols, ben confuses, algunes mostres de la possible existència anterior de l'home. Podíem suposar, en aquest cas, que la nostra illa apareixia com una possible prolongació de la propera Eivissa. Aquesta última sí que mostrava una població estable i amb un port que els púnics utilitzaven des de sis o set segles abans de Crist. Però les troballes arqueològiques dels darrers decennis mostren a Formentera un quadre anterior, d'assentament humà i de colonització econòmica, força clar.

JOAN VILÀ VALENTÍ (1995): «*Visions geogràfiques de Formentera*». Eivissa, Eivissa, Institut d'Estudis Eivissencs, núm. 27, 25 (121) – 31 (127) (text adaptat).

Enunciats:

- 6. Una faixa de terres baixes uneix les albuferes anomenades l'estany Pudent i l'estany del Peix.**
- 7. L'illa de Formentera no disposa de pantalles geogràfiques, és a dir, línies de puigs o serralades contra l'acció del vent.**
- 8. Segons el text, totes les Balears tenen un nivell de pluviositat semblant.**
- 9. L'aparició de l'home a Formentera no es produí fins a l'època romana.**
- 10. El vent de mestral és el que domina sempre sobre la Pitiüsa menor.**
- 11. Tant l'illa de Formentera com la d'Eivissa tenen assentaments púnics.**

Senyalau, en cada cas, l'opció correcta:

1. A Cura era on popularment es creia _____ havia passat Ramon Llull els seus deu anys de retir i estudi.

- a) que hi
- b) que
- c) Totes dues són correctes.

2. La base sobre la qual s'assenta la _____ com a estil de vida és la solidaritat del grup d'edat _____ als centres d'ensenyament.

- a) juventut / juvenil
- b) joventut / juvenil
- c) joventut / jovenil

3. També s'advertí un augment molt important del DVD i la _____ disminució del format VHS.

- a) consegüent
- b) conseqüent
- c) tot conseqüent

4. Per relacionar la nova informació _____ ja coneixem, tenim bàsicament dues opcions.

- a) amb la que
- b) amb la qual
- c) amb la què

5. Més endavant em van arribar notícies _____, a través de l'un i de l'altre.

- a) de biaix
- b) de sotamà
- c) a lloure

6. I va durar _____ aquest calvari! Una partida d'anys.

- a) qui-sap-què
- b) qui-sap-lo
- c) qui-sap-el

7. _____ és la causa extrauterina més freqüent d'abdomen agut durant l'embaràs.

- a) L'apendiciti
- b) La apendiciti
- c) L'apendicitis

8. Es va tirar enrere sobre la cadira i va enxiquir els ulls bo i respirant feixugament pel nas mentre em mirava _____.

- a) de fit a fit
- b) de bat a bat
- c) pel cap baix

9. La influència de Leibniz sobre el _____ va ser tanta que fins i tot volia confiar-li la codificació del dret rus.

- a) tsar
- b) tzar
- c) zar

10. Uns segons després es va adonar _____ la dona no era altra que la senyora Maria Antònia Salvà.

- a) que
- b) de què
- c) de que

11. Els partits d'oposició es van fer portaveus del malestar del carrer i no dubtaren _____ criticar la política exterior de Hassan II.

- a) en
- b) amb
- c) a

12. Però el diable es negà en rodó a ajudar-lo, adduint que la seva missió era portar les ànimes a l'infern, no _____.

- a) treure-les-en
- b) treure-les-hi
- c) treure-n'hi

13. Dins una tribu tothom coneix _____ i és parent de tothom.

- a) tothom
- b) a tothom
- c) Totes dues són correctes.

14. Acab de veure l'article _____ vas parlar.

- a) del qual em
- b) de què me'n
- c) del qual me'n

15. La cornella és un _____ molt semblant al _____ , però un xic més petit.
- a) còrbid / corb
 - b) còrvid / corb
 - c) còrbid / corp
16. Jeremies a poc a poc es retia a la son, pensant que si _____ en aquell moment, ho faria havent contemplat el firmament sencer.
- a) moria
 - b) morís
 - c) Totes dues són correctes.
17. El titllen _____ roig, ateu i de persona de mala conducta.
- a) com
 - b) per
 - c) de
18. La utilització d' _____ avançats està molt desenvolupada als Estats Units.
- a) índex composts
 - b) índexs compostos
 - c) índexos compostos
19. I els nens van començar a estudiar, _____ a la seva habitació.
- a) cada u
 - b) cadascú
 - c) Totes dues són correctes.
20. La Junta de Carreteres fou acusada d'haver esdevingut _____ en mans de l'Administració central.
- a) un titella
 - b) una titella
 - c) Totes dues són correctes.
21. Deixau que l'activitat serveixi perquè els alumnes es _____ .
- a) coneguin
 - b) conesquin
 - c) coneixin
22. Van haver de deixar la porta de la capella oberta perquè hi _____ millor.
- a) capiguéssim
 - b) cabéssim
 - c) cabiguéssim

23. No és segur que tots els consellers papals o espirituals _____ sempre al costat del comte Sanç.

- a) hagin romàs
- b) haguin romàs
- c) hagin romès

24. Se'm feia estrany anar amb allò pel món, sabent que havia _____ a un home que ara era mort.

- a) pertanyut
- b) pertangut
- c) Totes dues són correctes.

25. L'hemocromatosis es va originar al nord d'Europa i va ser transmesa a altres parts del món amb les diferents expedicions _____.

- a) víkings
- b) vikings
- c) vikingues

26. Ferrari ha decidit canviar el _____ del cotxe de Felipe Massa de manera immediata.

- a) txassís
- b) xassís
- c) xàssis

27. Es van fer assaigs clínics, remunerats, en alguns hospitals. Es va observar un efecte _____ evident.

- a) anorèctic
- b) annorèxic
- c) anorèxic

28. Les coordinadores m'han demanat que modifiqui els fitxers del codi font perquè funcionin bé amb la nostra versió i, d'aquí poc, _____ enviaré.

- a) els els
- b) els hi
- c) les hi

29. La prova era combinada: salt, llançament de disc, llançament de _____, cursa i lluita.

- a) jevalina
- b) javelina
- c) javalina

30. La il·luminació de l'espai de _____ disposa de fluorescents que s'encarreguen de la il·luminació posterior (_____ de cada prestatgeria i rètol) i de focus allògens.

- a) l'*stand* / estands
- b) l'estant / estants
- c) l'estand / estants

31. Li picaven els braços. Aquell matí l'erupció estava inflada i vermella. I si tenia _____?

- a) psoriasi
- b) soriassi
- c) psoriasis

32. La seva claredat expositiva és absoluta, i el seu rigor científic, esquitxat _____ d'ironies, i fins i tot, alguns cops, d'acudits [...].

- a) adesiara
- b) aleshores
- c) maldament

Exercici 1

5 punts

Resumiu la notícia següent. (El text té 471 paraules)

N'GAI N'GAI: EL RETORN DELS INVOCATS

N'Gai n'Gai és una de les primeres bandes de rock del nostre país, juntament amb els Kitsch, els Detectores o els Doble Buble, tots ells precursors del moviment que en la dècada dels noranta es va batejar com a «rock català». Formats el 1985 al Maresme, aquesta banda deu el seu nom a unes paraules per invocar una deïtat creada per l'escriptor de terror nord-americà H. P. Lovecraft. Desconeixem si la banda ha fet servir aquesta invocació per a propiciar el seu retorn, però és segur que en ple segle XXI els n'Gai n'Gai tornen amb més força i amb més ganes que mai.

L'any 1992 es va editar el tercer i, fins ara, darrer disc del grup, titulat *Barres i birres* (abans, el grup va enregistrar *Blau de roig*, al 1987, i *Fotomaton*, un any després).

El nou àlbum, *Revenant*, que fa referència al retorn del grup des del profund i fosc somni de la mort al qual tothom els creia sotmesos, està compost per quinze cançons: set de noves (destaquen «La balada d'en Braç Trencat», «Dóna'm» i «L'udol de la frontera», entre d'altres) i la resta d'antigues («Sunglasses», «No sé què fer» i «No hi ha futur» són alguns dels seus himnes) però gravades de nou.

El grup va gravar el darrer disc l'any 1992 i des d'aleshores va aturar la seva activitat, fent alguns concerts aïllats i puntuals. Aquest adéu no es va deure a tensions en el grup ni a desavinences musicals i, com assegura Jordi Bastard, «segurament en aquells moments el públic preferia altres estils i, abans de renunciar al nostre, vàrem decidir fer altres coses».

Després d'una travessia pel desert que va durar tretze anys, n'Gai n'Gai comença a donar signes de vitalitat i de resurrecció, gràcies al suport dels seguidors i a l'interès de diverses entitats per veure tocar la mítica banda. Sembla que la invocació ha fet efecte i el grup torna de l'altre món.

Per explicar la tornada als escenaris dels n'Gai n'Gai cal sumar dos factors:

per una banda, la il·lusió i les ganes dels membres fundadors (Bastard i Garcia) de reactivar el grup i, per l'altra, l'interès d'alguns ajuntaments, associacions i locals del Maresme de poder gaudir en directe de la formació. El grup es consolida, oferint diversos concerts al Maresme i Barcelona, amb una nova fornada de músics d'estils molt diferents però amb l'objectiu comú de tocar per passar-s'ho bé.

Pel que fa al directe, durant la seva trajectòria han fet una vuitantena de concerts. Una petita mostra, doncs, del que ha fet aquest grup i dels èxits que ha assolit. Ara, a finals de 2011, n'Gai n'Gai tornen a l'escena pública amb una formació renovada i amb més força que mai. Un luxe per al panorama musical català en un moment en què la societat necessita alegries.

Revista *Benzina* (edició digital, adaptació).

Foto: Pito Estol

Comentari de text

- El comentari ha de ser un text expositiu. No s'accepten esquemes.

A continuació teniu un text de Jaume Cabrer. Llegiu-lo i comentau-ne els aspectes següents:

- Tipus de text
- Tema
- Estructura
- Recursos estilístics

L'Adrià s'havia tret un pes de sobre, ajudat per la seva mare esquerra que havia pensat en la seva incapacitat per a les coses pràctiques i des de la mort havia vetllat pel fill com ho fan totes les mares del món menys la meva. Només de pensar-hi, m'emociono i calculo que potser en algun moment la mare em va estimar. Ara ja sé segur que el pare algun cop em va admirar; però estic convençut que mai no em va estimar. Jo era un objecte més de la seva magna col·lecció.

I aquest objecte més va tornar de Roma a casa amb la intenció de posar-hi ordre, ja que feia massa temps que vivia ensopgant amb les caixes de llibres vinguts d'Alemanya que encara no havia obert, va encendre el llum i es va fer la llum. I va convocar l'amic Bernat perquè l'ajudés a planificar aquest ordre ideal, com si en Bernat fos Plató i ell Pèricles, i el pis de l'Eixample la bulliciosa ciutat d'Atenes. I així els dos homes savis van decidir que al despatx hi deixaria els manuscrits, els incunables que compraria, els objectes delicats, els llibres dels pares, els discos, les partitures i els diccionaris d'ús més freqüent, i van separar les aigües de baix de les de dalt i fou el firmament amb els seus núvols separat de les aigües del mar.

Al dormitori dels pares, que havia aconseguit fer seu, hi van encabir la poesia i els llibres de música, i va fer apartar les aigües de baix de manera que hi hagués un lloc sec, i a l'indret sec li va posar el nom de terra, i de les aigües en digué mars oceans. A la seva habitació de nen, al costat del xèrif Carson i el valerós Àguila Negra, que feien guàrdia permanent damunt la tauleta de nit, van buidar, sense ni fixar-s'hi, totes les lleixes dels llibres que l'havien acompanyat de petit i hi van encabir els llibres d'història, des del naixement de la memòria fins avui. I també la geografia, i la terra començava a tenir arbres i llavors que germinaven i es feien herbes i flors.

—Què són aquests *cowboys*?

—No ho toquis!

No va gosar dir-li que no n'havia de fer res. Li hauria semblat injust. Es va limitar a dir res, ja els llançaré un altre dia.

—*Hau.*

—Què.

—T'avergonyeixes de nosaltres.

—Ara tinc molta feina.

Vaig sentir com el xèrif, darrere el cabdill de la tribu dels arapaho, escopia a terra amb menyspreu i s'estimava més no intervenir.

Els tres llargs corredors del pis es van dedicar a la prosa literària ordenada per llengües. Amb unes noves i inacabables lleixes que va encarregar a en Planas. Al corredor de l'habitació, llengües romàniques. Al de després del rebedor, llengües eslaves i nòrdiques, i al corredor ample del fons, les germàniques i anglosaxones.

—Però com pots llegir una llengua tan així com aquesta? —va fer, de sobte, el Bernat, brandant un llibre de Danilo Kis.

—Amb paciència. Si saps rus, el serbi no és tan difícil.

—Si saps rus... —va remugar en Bernat, ofès. Va deixar el llibre al lloc que li pertocava i entre dents va remugar: —Així ja no té mèrit.

—Al menjador hi posarem l'assaig literari i la teoria literària i de l'art.

—O treus la cristalleria, o treus el bufet. —Va assenyalar cap a les parets sense fer referència a la taca blanca de damunt del bufet. L'Adrià va abaixar els ulls i va dir regalo tota la cristalleria a la botiga. Que la venguin i estiguin contents. Guanyo tres parets ben bones. I foren fets els peixos i les criatures marines i tots els monstres del mar. I el buit que havia deixat a la paret l'absència del monestir de Santa Maria de Gerri pintat per Modest Urgell es va veure acompanyat de Wellek, Warren, Kayser, Berlin, Steiner, Eco, Benjamin, Indgarden, Frye, Canetti, Lewis, Fuster, Johnson, Calvino, Mira, Todorov, Magris i altres alegries.

—Quantes llengües saps?

—No ho sé. És igual. Si en saps unes quantes, sempre pots llegir-ne més de les que et penses.

Jaume Cabré, *Jo confesso* (adaptació).

Amb les eleccions gregues a la vista, escriviu un text augmentatiu relacionat amb la notícia. (text de 250-300 paraules).

- Si el cos té 230 paraules o menys, no es corregirà.

El Nobel d'Economia Paul Krugman vaticina la sortida de Grècia de l'euro en un mes

El premi Nobel d'Economia i mediàtic opinant de *The New York Times*, Paul Krugman, vaticina en el seu blog que Grècia sortirà de l'euro «molt possiblement el proper mes». La sortida hellènica provocarà, segons Krugman, «abundants retirades» de dipòsits dels bancs a Espanya i Itàlia, diners que aniran a parar Alemanya.

La conseqüència d'aquest moviment seria «possiblement» la creació de mecanismes de control perquè els bancs tinguessin prohibit «transferir dipòsits fora del país» i també es «limitaria la retirada de diners en efectiu», la qual cosa es coneix com a 'corralito'.

En conseqüència, segons el Nobel d'Economia, o Alemanya canvia la seva política d'austeritat o vaticina «el final de l'euro».

Exercici 1**Presentació de l'examinand**

[-----]

Exercici 2**5 punts**

Us han convidat a fer la presentació d'un llibre. Llegiu, de manera entenedora per al públic, aquest text de presentació de l'autor.

Biel Mesquida Amengual és nat a Castelló de la Plana el 1947 de pares mallorquins. Llicenciat en Ciències Biològiques (1969) i Ciències de la Informació (1979); no obstant això, la seva trajectòria vital i professional ha girat entorn de la literatura i la cultura, especialment a Mallorca, i Barcelona, ciutat que l'autor considera contrapunt de l'illa.

Els seus anys de joventut, anys de revolta i enfrontament contra tot ordre establert, amb el maig del 68 com a estendard, van resultar decisius per a la seva formació. De la mateixa manera, es va relacionar amb poetes com Joan Brossa, Narcís Comadira; cantautors com Maria del Mar Bonet i Lluís Llach, i va continuar nodrint-se dels grans mestres de la literatura universal.

Ha excel·lit tant en prosa com en poesia, amb novel·les com *L'adolescent de sal* o *Excelsior o el temps escrit*. En narrativa breu destaquen *Doi* i *T'estim a tu o*, més recentment, *Els detalls del món*. Igualment ha cultivat la poesia amb *El bell país on els homes desitgen els homes* i *The Blazing Library*, entre d'altres. El seu esperit crític i la seva llengua magnètica i intensa li han valgut nombrosos guardons literaris.

Per la seva denúncia dels canvis econòmics, socials i culturals que es van produir a les Balears a les dècades dels seixanta i setanta del segle XX, se'l considera un autor lluitador i crític. No obstant això, la seva obra va molt més enllà i fuig de simples classificacions.

Text extret de la pàgina web de l'AELC (adaptació).

Exercici 3**15 punts****Intervenció individual**

Examinand A: participau en una taula rodona organitzada per un mitjà de comunicació sobre la reforma d'un carrer perquè passi a ser estrictament per a vianants. Argumentau a favor de la prohibició dels vehicles en aquest carrer i dels avantatges que això pot suposar per al barri.

Examinand B: participau en una taula rodona organitzada per un mitjà de comunicació sobre la reforma d'un carrer perquè passi a ser estrictament per a vianants. Argumentau en contra de la prohibició dels vehicles en aquest carrer i dels inconvenients que això pot suposar per al barri.

Exercici 4**5 punts****Situació comunicativa. Exercici d'interacció**

Examinand A: participau en la mateixa taula rodona de l'exercici anterior i entrau a debat amb l'examinand B. Rebateu els seus arguments i reforçau els vostres.

Examinand B: participau en la mateixa taula rodona de l'exercici anterior i entrau a debat amb l'examinand A. Rebateu els seus arguments i reforçau els vostres.

- **Àrea 1. Comprensió oral**

Exercici 1:

1A - 2A - 3B - 4B - 5B

Exercici 2:

6A - 7A - 8B - 9B - 10B

- **Àrea 2. Comprensió lectora**

Exercici 1:

1A - 2B - 3B - 4B - 5A

Exercici 2:

6B - 7A - 8B - 9B - 10B - 11B

- **Àrea 3. Domini pràctic del sistema lingüístic**

1B - 2B - 3A - 4A - 5B - 6B - 7C - 8A - 9A - 10A - 11C - 12A - 13C
14A - 15B - 16C - 17C - 18B - 19C - 20A - 21A - 22B - 23A -
24C 25A - 26B - 27A - 28A - 29B - 30C - 31A - 32A

6. Bibliografia i recursos

6.1. Recursos específics (C2)

6.1.1. Manuals i portals web

- BRUGAROLAS, N. [et al.]. *Curs de llengua catalana. Nivell D*. Barcelona: Castellnou, 2001.
- CAMPOS, J; PALOMERO, J. *D'ací i d'allà. Grau superior (C2)*. València: Tabarca Llibres, 2009.
- CERCÓS, S; SUBIRÀ, L; TAULAT, D. *Nivell Superior. C2. Curs de Llengua Catalana*. Barcelona: Castellnou, 2014.
- GONZÁLVIZ, H.; FRANCÉS, M.A. *Va de bo! Nivell superior de valencià (C2)*. Alzira: Bromera, 2010.
- HERRERO, P; FERRAGUT, T; SANSANEDAS, M. *Material didàctic per a cursos de llengua catalana de nivell superior (D)*. Barcelona: Escola d'Administració Pública de Catalunya, 2010.
- MATCAT. *Material didàctic de nivell C2*. Escola Balear d'Administració Pública <http://ebapenlinia.caib.es/ebap/MATCAT_C2/index.html> [Consulta: octubre 2016].
- UNIVERSITAT POMPEU FABRA. *Servei d'Autoformació en Llengua Catalana (SALC)*. <<http://salc.upf.edu/>> [Consulta: octubre 2016].

6.1.2. Material de suport

- Dictats en línia. Nivell superior*. Generalitat de Catalunya <http://llengua.gencat.cat/ca/serveis/aprendre_catala/dictats_noucanal/dictats_de_nivell_superior> [Consulta: octubre 2016].
- GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT D'EDUCACIÓ. *Muds de mots*. <<http://www.edu365.cat/eso/muds/catala/mudsmots/>> [Consulta: octubre 2016].
- PLA, M. [et al.]. *10 exàmens de nivell D*. Barcelona: Teide, 2000.
- PUJADES, G.; BUQUET, E. *10 exàmens del nou nivell D de català*. Barcelona: Teide, 2014.

6.2. Recursos generals

6.2.1. Manuals i portals web

- ALEGRE, M. [et al.]. *Gramaticard. Totes les regles de la gramàtica catalana*. Barcelona: Castellnou, 1999.
- ALERM, E. *Ortografia*. Barcelona: Teide, 1999.
- BADIA, A.M. *Gramàtica de la llengua catalana. Descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica*. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 1994.
- BADIA, J. [et al.]. *El llibre de la llengua catalana per escriure correctament el català*. Barcelona: Castellnou, 1997.
- BADIA, J.; GRIFOLL, J. *Ortografia catalana*. 2a ed. Barcelona: Castellnou, 1994.
- BADIA, J. [et al.]. *El llibre de la llengua catalana per escriure correctament el català*. Barcelona: Castellnou, 1997.
- BADIA, R.M. *Ortocard. Regles d'ortografia catalana*. Barcelona: Castellnou, 2006.
- BASTONS, C.; BASTONS, N.; MARIÑOSA, M. *Guia pràctica de la llengua catalana*. Barcelona: Promocions i Publicacions Universitàries, 2000.
- CONSELL DE MALLORCA. *Einescat* <http://www.conselldemallorca.net/?&id_parent=10618&id_class=1852&id_section=2215&id_son=12080> [Consulta: octubre 2016].

- ESTEVE, F.; MELIÀ, J. *Gramàtica zero: el millor ús amb la mínima gramàtica*. València: Publicacions de la Universitat de València, 2011.
- FABRA, P. *Les principals faltes de gramàtica catalana*. Barcelona: Edicions 62, 1987.
- Gramàtica catalana*. 7a edició. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 2006. També disponible en línia a: <<http://publicacions.iec.cat/repository/pdf/00000044/00000005.pdf>> [Consulta: octubre 2016].
- FERRANDO, A.(coord.). *Guia d'usos lingüístics 1. Aspectes gramaticals*. València: Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana, 2002. També disponible en línia a: <http://www.uv.es/splweb/Documentos/Guia_usos_linguistics.pdf> [Consulta: octubre 2016].
- MAS M., VILAGRASA, A. *Gramàtica catalana de la A a la Z*. Barcelona. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2012.
- MOLL, F. DE B. *Gramàtica catalana (referida especialment a les Illes Balears)*. Palma: Moll, 1979.
- Optimot*. Generalitat de Catalunya. <<http://www.gencat.cat/optimot>> [Consulta: octubre 2016].
- ORTEGA, R. *Tinc un dubte. El petit llibre del català correcte*. Barcelona: La Magrana, 2008.
- Tinc més dubtes. El petit llibre del català correcte, 2*. Barcelona: La Magrana, 2010.
- SERVEI CATALÀ DE SALUT. *Gramàtica*. <<http://www.xtec.cat/iesdeulofeu/Teoriacd.pdf>> [Consulta: octubre 2016].
- Servei Lingüístic*. Universitat Oberta de Catalunya. <<http://www.uoc.edu/portal/ca/servei-linguistic/index.htm>> [Consulta: octubre 2016].
- SOLÀ, JOAN [et al.]. *Gramàtica del català contemporani*. Barcelona: Empúries, 2002.
- Resum de gramàtica bàsica*. Barcelona: Universitat de Barcelona. Servei de Llengua Catalana. <<http://www.ub.es/slc/ffll/apren/gram.htm>> [Consulta: octubre 2016].
- TIÓ, J. *Normativa (1, 2 i 3)*. Vic: L'Àlber, 1995.
- UNIVERSITAT DE BARCELONA. *CUB. Criteris*. <<http://www.ub.edu/cub/presentacio.php>> [Consulta: octubre 2016].

6.2.2. Material complementari

- ALOMAR, A. I. [et al.]. *La llengua catalana a Mallorca. Propostes per a l'ús públic*. Palma: Consell de Mallorca. Cultura i Patrimoni Històric, 2008.
- ALTÉS, N.; PEJÓ, X. *Tècniques d'expressió escrita. Manual de consulta*. 2a edició. Barcelona: Diputació de Barcelona, 2009. També disponible en línia a: <<http://www1.diba.cat/llibreria/pdf/51554.pdf>> [Consulta: octubre 2016].
- AMADEO, I.; SOLÉ, J. *Curs pràctic de redacció*. Barcelona: Grup 62, 2009.
- BIBILONI, G. *Guia de correcció fonètica*. <<http://www.bibiloni.net/correcciofonetica/>> [Consulta: octubre 2016].
- BURGUET, F. *Introducció a la fonologia, fonètica i ortografia del català*. Barcelona: La Magrana, 1985.
- CAPÓ, J.; VEIGA, M. *Abreviacions*. Generalitat de Catalunya. Departament de la Presidència, 2005. També disponible en línia a: <<http://www20.gencat.cat/docs/Llengcat/Documents/Publicacions/Altres/Arxius/abrevia.pdf>> [Consulta: octubre 2016].
- CARRERAS, J.; COMES, J.; PI, J. *Fonètica catalana*. Barcelona: Editorial Teide, 1992.
- CARRERA, J.; PONS, C.; SOLÀ, J. *Els sons del català*. <<http://www.ub.edu/sonscatala>> [Consulta: octubre 2016].
- CASSANY, D.; MARÍ, I. «Els perfils del català: varietats i registres de la llengua catalana». *Com Ensenyar Català als Adults*, núm. 4. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura,

1990. <http://llengua.gencat.cat/web/.content/documents/aprendre/arxius/com_4_perfls.pdf> [Consulta: octubre 2016].
- «*Mapes per a l'estudi de la llengua catalana.*» *Com Ensenyar Català als Adults*, núm. 4. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura, 1990. <<http://llengua.gencat.cat/permalink/2db8800f-5381-11e4-8f3f-000c29cdf219>> [Consulta: octubre 2016].
- CASSANY, D.; LUNA, M.; SANZ, G. *44 exercicis per a un curs d'expressió escrita*. Barcelona: Graó, 1991.
- CASTELLANOS, J.A. *Manual de pronunciació. Criteris i exercicis d'elocució*. Vic: Eumo Editorial SAU, 2004.
- CORBERA, J. *Nou vocabulari de barbarismes del català de Mallorca*. Palma: El Tall, 1993.
- CUENCA, M.J. *Els connectors textuais*. Barcelona: Santillana, 2002.
- ESTEBAN, J; SOLÉ, M. A. *Saber-ne un niu*. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Direcció General de Política Lingüística. <http://llengua.gencat.cat/ca/serveis/aprendre_catala/a-catalunya/aprendre-jugant/saberne_un_niu/> [Consulta: octubre 2016]
- GOVERN DE LES ILLES BALEARS. *Llibre d'estil*. Palma: Govern de les Illes Balears, 2006.
- INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS. *Documents normatius*. <<http://www.iecat.net/institucio/seccions/Filologica/llenguacatalana/documentsnormatius/inici.htm>> [Consulta: octubre 2016].
- Proposta per a un estàndard oral de la llengua catalana, I. Fonètica* <<http://publicacions.iec.cat/repository/pdf/00000062/00000072.pdf>> [Consulta: octubre 2016].
- Proposta per a un estàndard oral de la llengua catalana, II. Morfologia* <<http://publicacions.iec.cat/repository/pdf/00000062/00000073.pdf>> [Consulta: octubre 2016].
- MACIÀ I GUILÀ, J. [et al.]. *Faci'ls fàcils. Els pronoms febles. Mètode pràctic per aprendre a usar bé els pronoms febles del català*. 3a edició. Barcelona: Teide, 1999.
- MARTÍNEZ, C. *Quadens virtuals. La cohesió textual*. Generalitat de Catalunya, Departament d'Educació. <<http://www.xtec.cat/~cmarti20/>> [Consulta: octubre 2016].
- MAS, V. *Com escriure un text*. València: Tàndem, 2010.
- NUET, J; BERNAT, J; TORRES, J. *Mapes per a l'estudi de la llengua catalana*. Vic: Eumo, 1992.
- PALOMA, D; MAS, J; MONTSERRAT, M. *Diccionari de dubtes del català oral*. <<http://www.appsencatala.cat/index.php/android/educacio/item/58-diccionari-de-catal%C3%A0-oral>> [Consulta: octubre 2016].
- PALOMA, D.; RICO, A. *Diccionari de dubtes i barbarismes*. Barcelona: Edicions 62, 2008.
- RAMÍREZ, D. *Cosmolèxia. Quadern per a l'aprenentatge de lèxic*. Generalitat de Catalunya, Departament d'Educació. <<http://www.xtec.cat/~dramire1/cosmolèxia.htm>> [Consulta: octubre 2016].
- SECRETARIA DE POLÍTICA LINGÜÍSTICA. *Majúscules i minúscules*. 3a ed. Barcelona: Generalitat de Catalunya, 2010. També disponible en línia a: <<http://www20.gencat.cat/docs/Llengcat/Documents/Publicacions/Altres/Arxius/majus.pdf>> [Consulta: octubre 2016].
- SOLÀ, Joan. *Qüestions controvertides de sintaxi catalana*. Barcelona: Edicions, 62, 1994.
- UNIVERSITAT OBERTA DE CATALUNYA. SERVEI LINGÜÍSTIC. Criteris lingüístics. <<http://www.uoc.edu/serveilinguistic/criteris/ortografia/criteris.html>> [Consulta: octubre 2016].
- UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE VALÈNCIA. *Polimèdia*. <<https://media.upv.es/#/catalog/channel/eda03965-19d6-1a4e-abaf-cf5b04ce1a6eç>> [Consulta: octubre 2016].

UNIVERSITAT POMPEU FABRA. *Centre de redacció*. <<http://parles.upf.edu/llocs/cr/>> [Consulta: octubre 2016].

—*Llibre d'estil*. <<http://www.upf.edu/leupf/>> [Consulta: octubre 2016].

VENY, J. *Els parlars catalans. Síntesi de dialectologia*. Palma: Moll, 1994.

6.2.3. Reculls lexicogràfics i diccionaris

ABRIL, J. *Diccionari de frases fetes. Català-castellà. Castellà-català. Amb índexs de significats*. Barcelona: Edicions 62, 1999.

—*Diccionari pràctic de qüestions gramaticals*. Barcelona: Educaula (Grup 62), 2010.

ALBERTÍ, S. *Diccionari de la llengua catalana il·lustrat*. Barcelona: Albertí, 1996.

ALCOVER, A.M.; MOLL, F. de B. *Diccionari català-valencià-balear*. 2 ed. Palma: Ed. Moll, 1978. 10 vol. També disponible en línia a: <<http://dcvb.iecat.net/>> [Consulta: octubre 2016].

BRUGUERA, J. *Diccionari de dubtes i dificultats del català*. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 2000.

—*Diccionari ortogràfic i de pronúncia*. 2a ed. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 2004.

COROMINES, Joan. *Diccionari etimològic i complementari de la llengua catalana*. Barcelona: Curial, 1988-1991. 9 v.

Diccionari de la llengua catalana multilingüe. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 1999. També disponible en línia a: <<http://www.multilingue.cat/>> [Consulta: octubre 2016].

Diccionari invers de la llengua catalana. Institut d'Estudis Catalans. <<http://www.dilc.org/>> [Consulta: octubre 2016].

Diccionari multilingüe. Larousse Editorial. <<http://www.diccionarios.com/>> [Consulta: octubre 2016].

Diccionari.cat. Enciclopèdia Catalana. <<http://www.diccionari.cat/>> [Consulta: octubre 2016].

Diccionaris.cat. Larousse Editorial. <<http://diccionaris.cat/>> [Consulta: octubre 2016].

ESPINAL, M.T. *Diccionari de sinònims de frases fetes*. Bellaterra: Universitat Autònoma de Barcelona; València: Publicacions de la Universitat de València; Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2004.

GINEBRA, J.; MONTSERRAT, A. *Diccionari d'ús dels verbs catalans*. Barcelona: Edicions 62, 1999.

GIRALT, J.M. (dir.) *Gran diccionari de la llengua catalana*. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 2007. <<http://www.enciclopedia.cat/>> [Consulta: octubre 2016].

Gran enciclopèdia catalana. Barcelona: Enciclopèdia Catalana. <<http://www.enciclopedia.cat/>> [Consulta: octubre 2016].

Gran Larousse català. Barcelona: Edicions 62, 1990. 12 v.

INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS. *Corpus textual informatitzat de la llengua catalana*. <<http://ctilc.iec.cat/>> [Consulta: octubre 2016].

INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS. *Diccionari de la llengua catalana*. 2a ed. Barcelona: Ed. 62, Enciclopèdia Catalana, Publicacions de l'Abadia de Montserrat; València: Edicions 3 i 4; Palma: Ed. Moll, 2007. També disponible en línia a: <<http://dlc.iec.cat/>> [Consulta: octubre 2016].

INSTITUT UNIVERSITARI DE LINGÜÍSTICA APLICADA DE LA UNIVERSITAT POMPEU FABRA. *Lèxic obert flexionat de català (LOFC)*. <<http://ca.oslin.org/credits.html>> [Consulta: octubre 2016].

LÓPEZ DEL CASTILLO, L. *Diccionari de formació de paraules*. Barcelona: Edicions 62, 2002.

PALOMA, D.; RICO, A. *Diccionari de pronunciació en català*. Barcelona: Edicions 62, 2000.

PEY I ESTRANY, S. *Diccionari de sinònims, idees afins i antònims. Amb vocabulari de barbarismes*. 18a ed. Barcelona: Teide, 1999.

POU, T. [et al.]. *Lèxic*. Barcelona: Teide, 2001.

RASPALL, J.; MARTÍ, J. *Diccionari d'homònims i parònims*. Barcelona: Barcanova, 1988.

—*Diccionari de locucions i frases fetes*. 2a edició. Barcelona: Edicions 62, 1997.

—*Diccionari de frases fetes*. Barcelona: Edicions 62, 2009.

RUAIX I VINYET, Josep. *Diccionari auxiliar*. Barcelona: Moià, 1996.
TERMCAT. *Cercaterm*. Generalitat de Catalunya i Institut d'Estudis Catalans.
<<http://www.termcat.cat/es/Cercaterm/Fitxes/>> [Consulta: octubre 2016].
UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS. SERVEI LINGÜÍSTIC. *Diccionaris en línia*.
<http://slg.uib.cat/gabinets/gt/diccionaris_linea/> [Consulta: octubre 2016].
VERGER, G.; Gil, O. (coord.). *Diccionari visual Duden*. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 1994.

6.2.4. Recursos per a la conjugació verbal

CLUA, M. J.; GIRONÉS, M. *Verbs.cat. Els verbs catalans conjugats*. Barcelona: Barcanova, 2011.
Els verbs catalans. <<http://www.verbscatalans.com/>> [Consulta: octubre 2016].
HERNÁNDEZ, L. *Tots els verbs, amb els principals usos preposicionals*. Barcelona: Teide, 2003.
MILÀ, J. *Tots els verbs i la seva conjugació. Incloent-hi, en els cinc models bàsics, les formes estàndards valencianes i baleàriques*. Barcelona: Educaula, 2009.
PELLICER, J.E. *Tots els verbs*. València: Tres i Quatre, 2008.
PUJOL I BOSCH, A. *Els verbs catalans: Conjugacions de les Illes Balears*. Palma: Consorci per al Foment de la Llengua Catalana i la Projecció Exterior de la Cultura de les Illes Balears: El Tall Editorial, 2009.
PRATS, J; *Verbicard. Tots els verbs catalans conjugats*. Barcelona: Castellnou, 1995.
RUAIX, J. *La conjugació dels verbs*. Moià: J. Ruaix, 1990.
TORRAS, J.M. *Els verbs catalans. Models de conjugació*. Barcelona: Proa, 2006.
XURIGUERA, J.B. *Els verbs conjugats: La conjugació dels més de 8.800 verbs inclosos en el DIEC*. Barcelona: Editorial Claret, 2010.
Verbix. <<http://www.verbix.com/languages/catalan.shtml>> [Consulta: octubre 2016].